

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Кюстендил, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, XI-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Боянка Д. Янкова
като разгледа докладваното от Елисавета Г. Деянчева Гражданско дело № 20211520101428 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Част втора – Общ исков процес от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по искова молба на В.М. против З. С.

В исковата молба (в т.ч. двете уточняващи такива) се сочи, че страните живели на семейни начала за периода от 2015г. до 2021г. Първоначално наели квартира в гр. К., а в последствие се установили в къщата на родителите на ответницата в с. С.. Тя имала две деца от първия си брак, за които ищецът се грижел като за свои, като страните нямали родени от съжителството си деца.

Ищецът твърди, че през времето на съвместното си съжителство с ответницата, поради това, че имал много по-големи финансови възможности от нея, закупил редица, изрично посочени движими вещи за битовия комфорт на двамата, а и на децата, първо в квартирата, а в последствие и в къщата в с. С.. Отделно, бил направил и основен ремонт на банята в къщата, като закупил необходимите за това материали и заплатил труда на майстора. Сменил и дограмата на втория етаж на къщата, стойността на която била 6350 лв.

Твърди се, че през времето, в което страните живеели заедно ответницата първоначално не работела. Започнала работа по-късно като получавала минимална работна заплата и без помощта на ищеца не би могла да си позволи нищо от закупеното от него.

Сочи се, че връзката между страните се разтрогнала поради това, че ответницата започнала връзка с друг мъж, понастоящем неин съпруг. Същата успяла да изгони ищеца от къщата като се снабдила със заповед за защита от домашно насилие.

Неколкократно ищецът канил ответницата да му възстанови сумите за ремонт на

банята и сменена дограма и въпреки че първоначално се съгласила, изпълнение не последвало.

Ето защо се поддържа искане да бъде признато за установено спрямо З.Г. С., с адрес: с. С., ул. „А.С. № *“, че В. Ст. М., от гр. К., ул. „Ц. О.“ № **Б, ет.*, ап. *, е собственик на три броя климатици марка „Дженерали“ 12LMC, производство 2015 г., всеки на стойност от по 1250,00 лв., закупени от него със собствени средства, **като се осъди** ответницата да предаде владението върху същите на ищеца, поради липса на основание за задържането им. *(първоначалното евентуално искане досежно този иск – или да заплати сумата от 6240 лв., представляваща левовата равностойност на тези вещи, както и за другите посочени първоначално движими вещи предмет на иска по чл. 108 от ЗС, не е поддържано с оглед прецизирания петитум и пояснените обстоятелства в последващите уточнителни молби – спр. л. 17-18).*

На основание чл. 59 от ЗЗД да бъде осъдена З.Г. С., с адрес: с. С., ул. „А. С.“ № *, да заплати на В. Ст. М., от гр. К., ул. „Ц. О.“ № **Б, ет.*, ап. *, сумата в размер на **7350,00** лв., съставляваща стойността на това, с което първата се е обогатила за сметка на ищеца без да има основание за това, до размера на обедняването, от които: 1000,00 лв. за извършени подобрения – ремонт на баня (заплатен труд на майстор), находяща се в собствената на ответницата къща в с. С., ул. „Ал. С.“ № * и 6350,00 лв. - поставяне на ПВЦ дограма на втория етаж на къщата (същия адрес), ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба (06.07.2021г.) до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се сторените в производството съдебно деловодни разноски.

Обстоятелства, от които произтичат възразенията на ответника:

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор.

Навежда доводи за недопустимост и неоснователност на предявените иски.

По отношение на облигационния иск ответницата твърди, че е неоснователен, доколкото както ремонтът на банята, така и закупената и поставена в къщата в с. С. дограма, били извършени с нейни средства.

Сочи се, че на 15.02.2019г. С. изтеглила от собствената си сметка в „Обединена българска банка“ АД сума в размер на 2000,00 лв., която дала на ищеца, за да заплати той дограмата, доколкото имал познати в бранша, които ще му направят отстъпка. В този смисъл оспорва приложената към делото фактура № 91/24.08.2019г. Същата била с недостоверна дата, доколкото дограмата била сменяна през м. март 2019г., към нея липсвал касов бон, а и била издадена за по-голяма сума от действително платената такава.

Ответницата твърди, че на 23.11.2020 г. отново изтеглила средства от собствената си банкова сметка в „Обединена българска банка“ АД – сума в размер на 4200,00 лв., която била използвана за извършване на ремонта в банята (материали и заплатен труд). С. лично заплатила на майстора Г. В. Г. сумата от 780,00 лв.

Относно предявения ревандикационен иск се сочи на недопустимост на същия поради изтекла давност за предявяването му. Отделно същият бил и изцяло неоснователен поради това, че ищецът не бил собственик на процесните климатици. Всъщност поставените такива в дома на ответницата били два, всеки на стойност 1200,00 лв., закупени м. октомври 2016г. с лични средства на нейния баща. Така, приложената от ищеца квитанция към приходен ордер не се отнасяла за закупените от баща ѝ климатици, отделно ордерът не сочел къде са поставени тези климатици.

Квитанцията не съставлявала счетоводен документ и не индивидуализирала вещта. Неоснователен бил искът още и защото имало разминаване в броя на климатиците, посочени в иска от една страна и в представения документ – от друга.

Ответната страна твърди, че е невярно твърдението на ищеца, че била без работа. Същата имала непрекъснат трудов стаж. Отделно получавала издръжка за двете си деца от бившия си съпруг, както и детски надбавки. Поради това не е имала никога нужда от финансовата помощ на ищеца. Имала спестени пари, които при нужда използвала, като получавала и финансова подкрепа от родителите си (вкл. за закупуването на процесните 2 бр. климатици, които заплатил баща ѝ изцяло с негови лични средства).

Ето защо се поддържа искане да бъдат отхвърлени претенциите на ищеца в цялост.

Претендират се и сторените в производството разноски.

В съдебно заседание ишците, чрез процесуалния си представител поддържат исковата молба. Ангажират гласни и писмени доказателства, като по тяхно искане е допусната и съдебно-техническа експертиза.

Ответните страни чрез процесуалния си представител оспорват исковата молба. Сочат нови доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 и чл. 235, ал. 2 и ал. 3 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

По иска с правно основание чл. 108 от ЗС:

Предмет на спора са следните движими вещи: три броя климатици марка „Дженерали“ 12LMCA, производство 2015г., всеки на стойност от по 1250,00 лв.

Към исковата молба е приложена квитанция № 1735 от 05.10.2015 г. за платена сума в размер на 2500 от ищеца за 2 бр. климатици, модел GENERAL 12 LMC.

Приложена е и Квитанция № 1 за платена сума от него в размер на 6350 лв. за ПВЦ и ал. дограма, без възможност да разчете датата на издаването ѝ.

Видно от данните в приложената Фактура № 191/от 24.08.2019 г. ищецът закупил от Супер Стил ООД ПВЦ и ал. дограма, без посечени характеристики като размер, цвят, вид и т.н.

В Удостоверение №10/2022 г., издадено от Супер Стил ООД се сочи, че тази фактура не е осчетоводена, т.к. е издадена като проформа-фактура (оферта), като по нея дружеството не е извършило доставка

Приобщена е разписка от 10.10.2020 г. за заплатени от ищеца на Георги Георгиев суми в размер на 1000 лв. за извършен ремонт на баня в с. С., ул. „Ал. С.“ № *.

С отговора на исковата е приложено извлечение от банкова сметка на ответницата.

Приложена е и Квитанция към ПКО № 1980/05.10.2016 г., както и гаранционна карта към него за климатик GENERAL 12 LMC на името на Г. Х.

Приложен е и заверен препис от трудовата книжка на ответницата.

Събрани са и гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите З. А., Г. Г., А. Х. и А. И..

Прието е заключение по допуснатата оценителна експертиза, изготвено от

вещото лице А.Т., според което при оглед в дома на ответницата са установени 4 бр. климатици от вида на процесните такива - на първия етаж от къщата марка GENERAL модел ASHG12LMCA, от южната страна на къщата марка GENERAL модел ASHG12LMCA с външно тяло E 011401 и вътрешно тяло E 022205. От северната страна на марка GENERAL модел ASHG12LMCA с външно тяло E 038706 и вътрешно тяло E 058060. От източната страна на къщата марка GENERAL модел ASHG12LMCA с външно тяло E 011527 и вътрешно тяло E 022033. Климатик с намер външно тяло E 038706 и вътрешно тяло E 058060, отговаря на данните от Гаранционната карта с номер и дата на продажба: 4012/05.10.2016г. с клиент: Григор Харизанов, адрес на монтаж: с.Скриняно, ул. „Александър Стамболийски“ №26. Климатикът, монтиран от южната страна на къщата, както и климатикът монтиран от източната страна на къщата, са с еднакви първи три цифри на външното и на вътрешното тяло, а именно EO 11 и E 022, и били закупени през 2015 година, според вещото лице Т.. Направен е извод, че именно това са климатиците закупени с квитанция за приходен касов ордер №1735, дата 05.10.2015г. от В. Ст. М., от ЕТ „Румен Хаджийски“ – КОМФОРТ. Цената на климатик марка GENERAL модел ASHG12LMCA е 1250.00 лева, включваща доставка и монтаж, или двата климатика са на обща стойност 2500.00 лева. Те са намерени в работен режим. Гаранцията на същите е била 36 месеца и е изтекла. Общата цена на двата климатика, закупени през 2015 година, към датата на депозирането на исковата молба - 06.07.2021год., е сума в размер на 1400.00 лева без монтаж, а със монтаж 1760.00 лева /1400.00 + 2x180,00/.

Според заключението на вещото лице инж. Д. Д. извършеният ремонт на банята на втория етаж през 2020 г., е на стойност 3050 лева, включваща материали, санитарни прибори и труд. Поставена е ПВЦ дограма на втория етаж през 2019 г. на обща стойност 3460 лева, като тази цена включвала доставка и монтаж на прозорци с подпрозоречни дъски и комарници на всички отваряеми крила, терасни врати с комарници и две врати от А1 профили. Цената на имота с тези ремонти и подобрения се е увеличила. Амортизираната възстановителна стойност на поставената през 2019 г. дограма ПВЦ профили със стъклопакет и 2 броя А L врати към 2021 г. на втори жилищен етаж, е 3332 лв.

Останалите доказателства по делото не променят крайните изводи на съда, заради което не се обсъждат подробно.

При така установените фактически обстоятелства, съдът приема от правна страна следното:

По основателността на иска с правно основание чл.108 ЗС:

Съгласно разпоредбата на чл. 108 ЗС „собственикът може да иска своята вещ от всяко лице, което я владее или държи без да има основание за това“.

Според константната съдебна практика, за да се уважи искът по чл. 108 от ЗС, следва да се установи в условията на кумулативност, че вещта, предмет на иска е собственост на ищеца, че ответникът я владее и ползва без да има правно основание или евентуално правното основание е отпаднало (така Р-2419-60-I г.о., Р. 2356-66 I г.о., и мн. др.).

Така, по иска с правно основание чл. 108 от Закона за собствеността е необходимо да се установи по безспорен начин, че ищецът е собственик на спорните вещи (3 бр. климатици), че ответникът ги владее и това владение е без основание. Доказателствената тежест за тези предпоставки се разпределя между насрещните страни в процеса, като ищецът следва да докаже правото си на собственост и фактът на

владение от страна на ответника, а последният следва да докаже основанието си да упражнява фактическа власт върху движимите вещи.

По първата предпоставка – Ищецът в случая се легитимира като собственик на процесните вещи – 3 бр. климатици, на основание покупко-продажба. Придобиването им се твърди, че е станало през 2015 г. В т.см. е приобщена по делото Квитанция № 1735 от 05.10.2015 г. за платена сума в размер на 2500 от ищеца за 2 бр. климатици, модел **GENERAL 12 LMCA**. Досежно третият климатик, предмет на претенцията доказателства за собственост на са ангажирани.

По делото обаче, са налични данни в приетото заключение на вещото лице Т., че 4 броя климатици са намерени работещи в дома на родителите на ответницата. Според експерта те са монтирани на първия етаж от къща, находяща се в с. С., ул. „Ал. С.“ № *. Два от тях са с еднакви първи три цифри на външното и на вътрешното тяло, а именно ЕО 11 и Е 022, и били закупени през 2015 година, сочи експертът. Направен е извод поради това от вещото лице, макар и подобна задача да не е била поставена, че именно това са климатиците закупени с квитанция за приходен касов ордер №1735, дата 05.10.2015г. от В. Ст. М., от ЕТ „Румен Хаджийски“ – КОМФОРТ. НО предмет на иска са три броя климатици марка „Дженерали 2LMC“ (цит. петитум на искова молба л. 17), а изводът за идентичност на два от установените климатици в жилището на родителите на ищцата с тези, описани в квитанцията, се възприема за немотивирано предположение на вещото лице, изразено в констативно-съобразителната част на заключението и без поставена задача, а и нужни технически познания в тази насока. В т.см. съдът установи, че по делото няма никакви доказателства за закупуването на процесните вещи, извън представената квитанция, в която обаче двата климатика са индивидуализирани по начин, различен от този, описан от вещото лице, и от този, посочен в исковата молба - **GENERAL 12 LMCA**. Ноторно е, че тази буквено-цифрова конструкция индивидуализира модела и неговите технологични характеристики, а констатираните различия навяват съмнения, че именно процесните вещи за били заплатени от ищеца, чието плащане той се домогва да установи с приложената квитанция.

Нещо повече, приложена е по делото Квитанция към ПКО № 1980/05.10.2016 г., както и гаранционна карта към него за климатик **GENERAL 12 LMC**, но на името на Г. Х. – трето за делото лице. Така не може да се приеме, че именно ищецът е собственик на трите броя климатици, предмет на иска. В т.см. действително свидетелят З. А. сочи, че дал в заем пари на ищеца, за да купи 2 бр. климатици. Това обаче станало през 2015 г. Видял, че били закупени и монтирани такива в жилище в гр. Кюстендил, но кой точно вид от посочения модел е бил закупен, остава неизяснено. Освен това посоченият период от свидетеля е около една година след датата, на която ищецът сочи, че е закупил климатиците, за което е представил и посочената вече квитанция. С това правото на собственост досежно процесните вещи в полза на ищеца, не бе установено със средствата на ГПК.

Дори да не се споделя горното, не са ангажирани и категорични данни, че дори и да са били закупени от ищеца процесните вещи са монтирани именно в жилище, на което е собственик ответницата при наведени неоспорени доводи, че тя е собственик на втори етаж от фамилната къща, а двата климатика, както и още два броя други, са установени от вещото лице на първия етаж от тази къща.

Така остава недоказано и твърдението, че именно във фактическа власт на ответницата се намират климатиците на ищеца, респ. и втората предпоставка за уважаване на иска не е установена.

Като следствие от горното не може да се приеме също, че ответницата ползва вещи на ищеца без да има правно основание за това.

Всичко това е достатъчно да обоснове извод за неоснователност на ревандикационната претенция изцяло.

Макар и да не се налага с оглед възприетия извод за неоснователност на иска по чл. 108 от ЗС, за пълнота на изложението съдът ще посочи, че лишено от правно основание е възражението, че този иск е „...недопустим, поради изтекла давност“ (цит. отговор на искова молба). Очевидно е неразбирането в тази насока на понятия като процесуална недопустимост, материална такава, а и основателност, но това в случая не следва да бъде обсъждано. Ще се посочи обаче, липсата на колебание в теорията, а и в практиката на ВКС, че вещните права не се погасяват по давност, а се изгубват съгласно чл.99 ЗС само ако друг ги придобие или собственикът се откаже от тях. Това принципно положение е отразено и в мотивите на ТР № 1 от 4.05.2012 г. на ВКС по т. д. № 1/2011 г., ОСГК. Безспорно правно положение е и това, че исковите за собственост не се погасяват по давност. В т.см. очевидно искът е допустим и правото да бъде упражнен не е погасено по давност. От друга страна погасителната давност е материално правен институт и не касае допустимостта на иска, а неговата основателност.

По претенцията с правно основание чл.59 от ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от ЗЗД задължението на длъжника спрямо кредитора е за по-малкото между обогатяването и обедняването, като се дължи обезщетение до размера на обедняването.

За основателността на този иск в тежест на ищеца е да установи елементите от фактическия състав на сочената разпоредба, а именно: обедняването си в следствие на процесните подобрения, обогатяването на насрещната страна, както и връзка между двете.

В случая се твърди, че процесните подобрения са извършени по време на съвместното съжителство на страните в имот на ответницата. Това сочи, че процесните подобрения, които ищецът твърди, че извършил и заплатил в имота на ответницата, са извършени от него в качеството му на държател. Това именно е обосновало и възприетата правна квалификация. В т.см. съдът е възприел задължителните указания по прилагането на закона в ППВС № 6/74г., според които право на обезщетение за извършени подобрения в чужд имот по чл.72 и чл.74 ЗС има само владелецът, но не и държателят. Приема се, че разпоредбите регулират правоотношенията, породени от неоснователното обогатяване на собственика с подобренията, извършени от владелеца на вещта и не се отнасят до лица, които не упражняват владение. Според ППВС № 1/79г. когато държател подобри чужд имот, обеднелият разполага с иска по чл.59 ЗЗД. В този случай обедняването е налице не само при увеличаване на имуществото на едно лице, но и когато са му спестени средства за сметка на имуществото на друго лице. Съгласно т.4 от ППВС, в случаите по чл.59 ал.1 ЗЗД се дължи връщането на по-малката сума между обедняването и обогатяването – Така и Решение №114/29.05.2019 по дело №3715/2018 на ВКС, ГК, IV г.о.

При тези пояснения не се спори по делото, че страните са съжителствали на съпружески начала през периода 2015-2021 г., като са създали общо домакинство първоначално в жилище под наем, а в следствие в собственото на ответницата такова, находящо се в с. Скриняно.

Не се спори също, че именно докато са съжителствали заедно в имот на

ответницата са направили подобрения, в т.ч. ремонт на баня и смяна на дограма.

Спори се всъщност с чии средства са реализирани сочените подобрения.

За да изясни този спор съдът следва да изясни правните характеристики на фактическото съжителство, което се определя като неформална трайна интимна, духовна и материална връзка между двама души. Именно поради неформалния характер на тази връзка, по аргумент за противното от чл. 20, ал. 1 ЗЛС, чл. 2 СК от 1968 г. (отм.); чл. 6, ал. 1 СК от 1985 г. (отм.); и чл. 4, ал. 1 СК от 2009 г., същата няма действието на гражданския брак и се свързва с правни последици само когато изрична законова норма му придава такива. По тази причина в случаите на фактическо съжителство на съпругески начала не намират приложение разпоредбите, уреждащи имуществените отношения между съпрузите, включително тези, регламентиращи общност на правата (само върху вещи – при действието на Семейния кодекс от 2009 г. и Семейния кодекс от 1968 г., а при действието на Семейния кодекс от 1985 г. – върху вещи и върху парични влогове) придобити по време на брака. Ето защо при лицата, които живеят съвместно без да са сключили брак, доходите и разходите следва да се разглеждат индивидуално. Във връзка с разпределението на доказателствената тежест при установяване принадлежността на средствата, с които едно от съжителстващите лица е финансирало разходи за извършването на подобрения в обитавания от тях имот, следва да се прилага принципното правило на чл. 154 от ГПК, съгласно което всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава исканията или възраженията си. Оттук следва, че всяка страна носи доказателствена тежест за фактите, от които извлича изгодни за себе си правни последици. В отношенията между съжителстващите лица не намират приложение разглеждащите доказателствената тежест презумпции, съставляващи част от регламентацията на имуществените отношения между съпрузите. Законодателят установява презумпции по изключение, а прилагането на тази за съвместен принос спрямо лица, които фактически съжителстват на съпругески начала, е несъответна на отношенията между тях. Така, като се изхожда от обичайното житейско правило, че лицата извършват плащания със средства, които са лично притежание, тежестта да докаже нещо различно е за лицето, което е възразило, че плащането не е извършено със средства, които са собственост на извършилия това действие - така Решение № 65/18.05.2015 по дело № 7088/2014 на ВКС, ГК, II г. о.

При тези пояснения по делото са ангажирани множество доказателства, в т.ч. и гласни такива, анализът на които налага следните изводи:

Свидетелят Г. Г. твърди, че през ноември 2020 г. бил ангажиран от ответницата за ремонт на баня в с. С.. При приключването му ищецът му платил 1000 лв. в т.с.м. е приобщена и разписка, подписана от свидетеля. В т.с.м. изолирани остават показанията на св. А. Х. – майка на ответницата, че именно тя дала 780 лв. на този свидетел за труда му, които били изтеглени и й дадени от ответницата за тази цел.

Друго не следва и от данните в приложеното извлечение от сметката на ответницата. То съдържа информация за движението по сметката, вкл. и теглене на суми, но че те са платени за положен труд за ремонт на баня на лицето извършило ремонта, не може да се установи.

Така се налага извод, че със спестените средства за това ответницата се е обогатила без основание и следва да възстанови на ищеца сумата от 1000 лв.

Досежно подобрението с монтираната в жилището ответницата дограма вещото лице инж. Д. сочи, че това е станало през 2019 г., като е поставена на втория етаж.

Общата ѝ стойност е 3460 лв., в т.ч. доставка и монтаж на прозорци с подпрозоречни дъски и комарници на всички отваряеми крила, терасни врати с комарници и две врати от А1 профили. Амортизираната възстановителна стойност на поставената през 2019 г. дограма ПВЦ профили със стъклопакет и 2 броя А L врати към 2021 г. на втори жилищен етаж, е 3332 лв.

Св. А. Х. също сочи, че дограмата е монтирана през 2019 г. на втория етаж от къщата им.

Че ищецът обаче е обеднял със сумата за поставянето на тази дограма не може да се установи от събраните по делото доказателства.

В т. см. той е представил Фактура № 191/от 24.08.2019 г., издадена от Супер Стил ООД за покупка на ПВЦ и ал. дограма, без посочени характеристики като размер, цвят, вид и т.н. Но в Удостоверение №10/2022 г., издадено от Супер Стил ООД се сочи, че тази фактура не е осчетоводена, т.к. е издадена като проформа-фактура (оферта), **като по нея дружеството не е извършило доставка**. Така не може да се установи обедняване (извършените разходи) за ищеца. Доказването на този факт с оглед на това, може да се извърши с други доказателствени средства, но в тази насока не могат да се ценят с доверие и показанията на св. Анастасов, който сочи, че преди 2-3 години дал в заем на ищеца около 2000 лв. и го насочил да си купи дограма от негов познат в гр. Перник, като дограмата струвала над 6000 лв. Той не дава показания за възприети лично действия по закупуването на дограмата, а други доказателства в тази насока не са ангажирани. Св. Харизанова пък сочи, че лично видяла ответницата да дава ищеца 1600 лв. Или фактът на извършено плащане от страна на ищеца за това подобрение не е установен със средствата на процесуалния закон, респ. неговото обедняване не може да бъде установено надлежно, доколкото не се доказва по категоричен и безспорен начин, че единствено и само той е вложил средствата, които претендира, като не се установи и размерът на участието му.

Вън от горното твърденията на св. Анастасова, че дъщеря ѝ изтеглила сума от 4200 лв., за да плати на майсторите, също не могат да бъдат ценени. Те са опровергани от данните в приложеното извлечение от сметката на ответница, където е отразено теглене на подобна сума, но в края на 2020 г., макар и свидетелят да твърди, че дограмата била поставяна през 2019 г.

Всичко това обосновава извод, че искът за присъждане на сумата в размер на 1000,00 лв. за извършени подобрения – ремонт на баня (заплатен труд на майстор), находяща се в собствената на ответницата къща в с. С., ул. „Ал. С.“ № *, е основателен, и ще бъде уважен ведно със законната лихва от датата на депозирането на исковата молба, като този за присъждане на сумата от и 6350,00 лв. - поставяне на ПВЦ дограма на втория етаж на къщата (същия адрес), подлежи на отхвърляне като недоказан.

В този смисъл съдът ще постанови акта си.

По разноските:

При този изход на делото разноски се следват и на двете страни, в съответствие с представения от тях списък по чл. 80 от ГПК и писмените доказателства за извършването им – на ищеца сумата от 191,84 лв., а на ответника сумата от 1123,13 лв.

Насрещните вземания за разноски не могат да бъдат компенсирани поради липса на искане в т.см.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исковата претенция на В. Ст. М., с ЕГН *****, с адрес гр. К., ул. „Ц. О.“ № **Б, ет.*, ап. *, против З.Г. С., с ЕГН *****, с адрес: с. С., ул. „А. С.“ № *, да бъде признато за установено спрямо ответницата, че ищецът е собственик на три броя климатици марка „Дженерали“ 12LMC, производство 2015г., всеки на стойност от по 1250,00 лв., закупени от него със собствени средства, **като се осъди** ответницата да предаде владението върху същите на ищеца, поради липса на основание за задържането им, като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА З.Г. С., с адрес: с. С., ул. „А. С.“ № *, **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Ст. М., от гр. К., ул. „Ц. О.“ № **Б, ет.*, ап. *, сумата в размер на **1000,00** лв. (хиляда лева и нула стотинки) за извършени подобрения – ремонт на баня (заплатен труд на майстор), находяща се в собствената на ответницата къща в с. С., ул. „Ал. С.“ № *, с която тя се е обогатила за сметка на ищеца без да има основание за това, до размера на обедняването, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба (06.07.2021г.) до окончателното ѝ изплащане, **като претенцията до пълния и предявен размер от 7350,00** лв., или за сумата от 6350,00 лв., съставляваща стойността на това, с което ответницата се е обогатила за сметка на ищеца без да има основание за това, до размера на обедняването, като стойност на подобрение поставяне на ПВЦ дограма на втория етаж на къщата (същия адрес), ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба, **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ**, като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА З.Г. С., с адрес: с. С., ул. „А. С.“ № 6, **ДА ЗАПЛАТИ** на В. Ст. М., от гр. Кюстендил, ул. „Ц.О.“ № **Б, ет.3, ап. 8, сумата в размер на **191,84** лв., (сто деветдесет и един лева и осемдесет и четири стотинки), представляваща сторени деловодни разноски в настоящото производство с оглед изхода на спора.

ОСЪЖДА В. Ст. М., от гр. К., ул. „Ц. О.“ № **Б, ет.*, ап. *, **ДА ЗАПЛАТИ** З.Г. С., с адрес: с. С., ул. „А. С.“ № *, на сумата в размер на **1123,13** лв. (хиляда сто двадесет и три лева и тринадесет стотинки), представляваща сторени деловодни разноски в настоящото производство с оглед изхода на спора.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Окръжен съд-Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____